

Een rijke libellenfauna op een met lood verontreinigd bezinkbekken van een voormalige loodmijn in de Noord-Eifel

In de Noord-Eifel bij Mechernich (ca. 40 km. ten zuiden van Keulen) bevindt zich een van de oudste loodwingebieden van Europa. Het meest recent werd het lood middels een uitspoelproces gewonnen uit het aanwezige bontzandsteen. Het hierbij uitgespoelde, nog sterk loodhoudende, zand (vermengd met in het uitspoelproces benodigde olie) werd hierbij afgevoerd naar een bezinkbekken (ca. 0,5 km²) op een nabijgelegen berghelling. In 1957 werd de loodwinning gestaakt.

Tegenwoordig bevindt zich in het betreffende terrein een eutrofe vijver van 0,4 x 0,25 m² met uitgestrekte velden van gewone waterbies (*Eleocharis palustris*) in de oeverzône, met daaromheen een strook lisdodde (*Typha*). In het water groeit veel fijne waterranonkel (*Ranunculus aquatilis*) en drijvend fonteinkruid (*Potamogeton natans*). De drooggevallen vloeivelden zijn aangeplant met, slecht groeiende, dennen, berken en elzen; zij vormen een ideaal fourageergebied voor libellen.

De libellenfauna van deze vijver is rijk aan soorten én individuen (30 soorten, waarvan de meesten zich in groten getale hier voortplanten) en is, de hoogte van het gebied (400 m. boven zeeniveau) in aanmerking genomen, in overeenstemming met de oever- en vegetatiestructuur. Opmerkelijk is echter het voorkomen van hoogveensoorten (zoals de in het gebied spaarzaam aanwezige *Aeshna juncea*), op de overgang van droge oever en oeverzône.

Enige invloed van het hoge loodgehalte van oevervegetatie en bodem op de libellenfauna is niet aantoonbaar, terwijl weekdieren (*Mollusca*), bloedzuigers (*Hirudinea*) en waterpissebed (*Asellus*) (vrijwel) volledig ontbreken, ondanks het aanwezig zijn van een geschikte biotoop.

Prof. Dr. Eberhardt Schmidt, Paedagog. Fak. Universität, Biologie/
-Didaktik, Römerstraße 164, D-5300 Bonn 1, West Duitsland